

№ 466.

(Село Солнцевка).

Як посію жита жмёню, а другу ячмёню;
Ні с кім ста́ти—жи́то жа́ти^а, ячмёню вьяза́ти.
Налі́тили сірі гу́си ячмёню дзоба́ти.
Гі́лю, гі́лю, сірі гу́си, лі́тите до річки!
А у річки тепла́ вода́, леті́ть до крини́ці!
Не подоба́в парі́нь дівку, пішов до вдові́ці;
А в вдові́ці—дві світли́ці, весь двір на помóсті;
При́хали до вдові́ці два коза́ки в го́сті:
Один стоі́ть бля вороте́ць, коня свого вья́жить,
Другий стоі́ть під вікóнцем, «добри́-вечі́р!» ка́жить:
«Добри́ вечі́р, удо́вонька! Дай води́ напи́цьця,
«Га́рну собі дочку ма́інш, ви́шли подиви́цьця.
— Сиді́ть дочка́ під вікóнцем — изво́ль подиви́цьця;
— На скаме́йці стоі́ть вода́ — зво́ль води́ напи́цьця.
Не бачі́ла коза́чінька з ро́ду, не хочі́ю й диві́цьця.

№ 467.

(Тамъ - же).

Породі́ла мене мате на святу ниді́лю,
Дала міні́ щастя-долю, ничёго я ни вді́ю.
Як піду я до сусі́да воза й добува́ти,
Як повизу свою до́лю на ті́рг продава́ти.
Мою долю лю́де знають, ни́хто й ни купу́є.
Як повизу я свою долю та назад до до́му;
Як ударю свою долю та з воза до до́лу.
Й́ отту́т то́бі, моя доле, й́ отту́т пропада́ти:
Го́ді ж міні́ ис то́бю ві́шно горюва́ти.